

Це моє місто...

«Малахітова скарбничка» відсвяткувала ювілей

Радісну подію відзначив нещодавно Рівненський дошкільний навчальний заклад (ясла-садок) № 52. 30 років тому, в листопаді 1986 року маленькі дитячі рученята вперше відчинили двері новозбудованого дитсадку, де оселилося безтурботне дитинство. Чимало цікавого було за цей час, багато вихованців вийшло з цих стін – перші випускники водять у садок уже своїх дітей, мабуть, і онуків приведуть. За три десятки років заклад підготував до більш відповідального, шкільного життя не одну тисячу випускників.

30-річний ювілей дитячий садочок відсвяткував 24 листопада цього року у великому родинному колі. Свято вдалося на славу – цікаве, коло-

ритне, насичене цікавими привітаннями, побажаннями, креативними подарунками та довершене концертом. Зокрема, своїх улюблених педагогів прийшла привітати десятикласниця ЗОШ № 25 Олена Малишевська, яка подарувала присутнім пісню та подякувала всім працівникам дитячого садка за турботу, доброту, а особливо музичному керівнику Ларисі Павлюк, яка колись відкрила в дівчині талант до співу. До речі, Ларису Іванівну та ще десятьох «ветеранів» закладу, які працюють тут від дня його створення, нагородили грамотами міського управління освіти.

Ювілей – час підбиття підсумків, роздумів про досягнення, успіхи, плани на

майбутнє. За ці роки дитсадок пройшов довгий і непростий шлях не тільки становлення, але й накопичення педагогічного досвіду, підвищення якості роботи, творчого пошуку, поліпшення матеріально-технічної бази. А все починалося влітку 1986-го. Ось яким побачила дитячий садочок одна з перших його працівників, Леся Приймачок:

– На місці нашого садочка було поле, всяєне маками, а серед нього – викопаний котлован, – пригадує Леся Арсентіївна, – це ми побачили з Галиною Савеліївною Дмитренко. Її призначили на посаду завідувача, а мене завідувачем господарства. Я за ту осінь троє чобіт зносила, бо в суцільній

багнюці не було підходів до садочка.

Садок тоді почав зводити своїх працівників. Дитячий заклад будували стахановськими темпами. Тільки влітку вирили котлован, а вже 11 листопада тут зустрічали перших 17 вихованців підготовчої групи. Таке швидке будівництво й облаштування садочка – заслуга всіх працівників майбутнього закладу та газотронівців. Трудилися всі, не зважаючи на посади і записані в штатному розкладі обов'язки, там, де виникала потреба: хто вимивав до блиску підлогу, хто чистив вікна, а хто пришивав петлі до гардин. У перші дні працівники дитсадку ходили ним, як лабіринтом. Бо відрізнялася споруда від усіх типових приміщень садків того часу. Це була нова система планування. Хоча садочок і двоповерховий, але кожен із поверхів має декілька рівнів. Саме така особливість та малахітовий колір зовнішнього оздоблення допомогли придумати садочку назву – «Малахітова скарбничка». Авторство в назві приписують одній із тодішніх виховательок, Любові Тихонівні.

З часом ситуація змінилася: відомчі заклади передали місту, кількість дошкільнят зменшилася, садочки почали закриватися, а в тих, що вціліли, значно скорочувалась кількість груп. «Малахітову скарбничку» ця доля оминула – садочок хоча й став комунальним, та зберіг усі свої приміщення.

Нині садочок, що має 14 груп та півтисячі дошкільнят, розквітнув до невізнання і радує діток та їхніх батьків сучасними, затишними і теплими кімнатами, зручними меблями, казковими майданчиками, розмаїттям іграшок та пізнавальних ігор. Для дітей створені прекрасні умови. Батьки можуть бути спокійними за своїх малят.

– Наш заклад має статус фізкультурно-оздоровчого. У нас є хороша спортивна база: фізкультурна та музична зали зі спеціальним обладнанням, басейн, великий фізкультурний майданчик, а також фізіотерапевтичний кабінет, де діткам проводять за направленням лікарів такі процедури, як інгаляції, УВЧ, тубус-кварц, – розповідає **завідувач ДНЗ № 52 Світлана Стасюк**. – Родзинкою нашого закладу можна назвати тематичні дні здоров'я, які щомісяця з нетерпінням че-

кають всі наші малюки. У програмі дня фізкультурні розваги, гімнастика, змагання, рухливі ігри, а також аро-ма- і фітотерапія. До кожного дня здоров'я розроблені сценарії та плани їх проведення по всіх вікових групах. Наприклад, недавно головною темою такого дня була чистота.

Крім оздоровлення в дошкільному навчальному закладі велику увагу приділяють національно-патріотичному вихованню дітей. Зокрема, у листопаді в дитсадку проводять фестиваль української пісні до Дня української мови і писемності.

За цим насиченим графіком та добробутом вихованців слідкує завідувач Світлана Стасюк, яка очолила заклад вісім років тому першого червня, у День захисту дітей. Світлана Михайлівна – педагог усією своєю сутністю. З малюками вона

працює майже тридцять років. Крім повного взаєморозуміння з дітлахами вона змогла налагодити стосунки з колективом дитсадка. Дружні та творчі педагоги підтримують всі задуми та новації завідувача. Нині у садочку № 52 зайняті 86 працівників. Їхній середній вік – близько п'ятдесяти років. Але й молодих педагогів тут радо приймають у свої ряди. Поєднання мудрості та енергії молодості дозволяє садочку займати найвищі сходинки в рейтингу дитячих дошкільних закладів міста. Свідчення цьому – безліч грамот і подяк від міської та обласної влади. Але найкращим показником роботи дошкільного навчального закладу є бажання батьків віддати свою дитину саме сюди і кількість вихованців.

Про дитсадок і його колектив можна розповідати безкінечно. У стінах закладу

Одинадцятьоро членів колективу працюють у садочку з дня відкриття, тобто тридцять років. Це вихователі Марія Бобришева, Алла Єрмаченкова, Олена Вознюк, Світлана Кірікова, помічники вихователя Галина Зінченко і Валентина Медведь, заступник завідувача із господарства Леся Приймачок, підсобна робітниця Тамара Данилюк, музичний керівник Лариса Павлюк, кухар Лариса Харітонова і машиніст з прання та ремонту спецодягу Парасковія Ящук.

діти проводять найкращі роки свого дитинства. А після випуску не забувають про своїх вихователів, нянь. Приходять сюди на провідини, ставши школярами і навіть студентами. І це природно, бо педагогічний колектив у «Малахівській скарбничці» живе одним життям із дітьми, щиро вболіває за їхню долю, тут панує атмосфера творчості та любові.

Ніла ВОВЧИК